

Zasnuby se Smutkem

■ ■ ■

Zasnoubila jsem se se Smutkem,
protože se jevil nešťastným jako mé oči.

Inu,
spolu pláčeme po nocích,
dnech,
večerech,
ránech.

Jeden bez druhého nedáme už ani ránu.

Vaříme si mošt euforie.

Prozradím tedy složení:

jedna hořkosladká vzpomínka,

dvě kapky serotoninu,

půl lžičky pomněnkových slz,

lavor krve milovaného (jen pro odvážné romantiky).

Míchat s otevřeným srdcem a vypít s polibkem empatie.

Nejsem kanibalem,

Ačkoli užívám krevní tekutiny mé

(Jen mé)

Polovinky (nemám na mysli Smutka a ne,

toto není podvod).

Věř –

Není potřeba živého těla, pokud je naživu duše.

Toto prohlašuji víc než farizejsky!

Decera smrti

■ ■ ■

Kde je ten nejnebezpečnější jed
potřebuji ho vypít

poslední kapičku vsáknout do své krve
kde je štěstí?

nebo si mám vyrvat duši?

kudlou či nožem ostřejší než rány,

které jsou mi tak nepopsatelně hluboko vryté v srdci

v srdci,

které sténá

pláče

křičí

ať ten nekonečný zpěv sténajících sirén skončí

rve mi to duši

vraždím bílé holubice

prahnu si jejich rudou tekutinou vybarvit

ty nešťastné zdi mé pustoty

Sežrat jejich nevinná těla

zničit svoje tělo

rozervat ho kousek po kousku

Dívat se té podlé hnilobě do očí

tam v zrcadle

Vidět, jak její oči zhasínají

dostanu se do světa radosti

poplavu v moři euforie

JEN zatesat své srdce do stromu melancholie

dovol mi si svázat svými temnými vlasy střeva

dovol mi si zaplnit plíce plynem

dovol mi si vydlabat mozek a předhodit ho prasatům